Teadaandmine.

Meie jures trükkitud ramat: „Ma-ilm ja mõnda, mis seal sees leida,“ on mitmes kohhas rahwa keskel lahkelt wastowõtmist ja sõbru leidnud, kudda meile luggejad kirjade läbbi lähhemalt ja kaugemalt tänolikult tunnistawad. Nemad palluwad, et weel seingguſi tarkuſe ramatud wälja peatsime andma; agga ei olle sel puhhul wõimalik nende iggatsemist täita, seſt et täñini trükkimise jures kullutatud koppikas weel poleſt ramatude mülmiſeſt meie tasko taggaſi ei olle tulnud. Kuis tohhime nut kullu ettewõtta ni kaua, kui endine alles taſſumata on. Pabber makſab rahha, sellid tahhawad iggapääw priskeſt süa ja palka, pookstawid ja muud tö-riistad kulluwad aegamöda ärra, et uſi peame nõudma ja -- ei mitte trükki mustagi anta kuskilt innata. — Ei olle meil wõimalik piſſokeſe ulgakeſe iggatsemiſt ennemine täita, kumni ſuremal ulgal õppetuſe nõus:us ellawaks akkab tõusma. Suski, ni pikkalt kui jõud ullatas, olleme püüdnud iggatsejatele teiſel wiſil kaſſolike udiſt kätte murretseda, ja on meie jures praego üks uus ramat trükkis, mis selle aasta lõppetuſel walmis ſaab, selle nime al:

Ma- ja Merre-piltid.

Ehk imelikud luggud lõune-pool Ahwrikas.

Sedda iſſeärranis norema rahwale tulloſaks aeawiteks üllespandud ramatut laiſime Saksa keleſt Ma kele ümberpanna, ja leab mõistlik, tähhelpamaja luggeja mõnda juhhatuſt ramatukeſe ſeeſt. Juñala ſuurteſt teggudeſt wõerail mail. Seſt: „Taewad juttustawad Juñala aun ja Ma kindlus, kulutab teña kättetööd.“ — Wägga wähhe on neid üiimeſi, kellele ſedda önne ja warra on antud, niſugguſt pikka tekonda ettewõtta ja oña ſilmaga watama minna, mis kaugel Ahwrikas kaswab, koſſub ja ſiggineb; ſurem oſſa peab ſellega leppima, mis teiſed teñale kulutawad. Niñetatud ramatus kulutatud luggusi on üks tark tohter ja üks rikkas noormees Hamburgi limaſt kõik oña ſilmadega näinud ja teddamöda ülleskirjutanud. Kus tarwis, antakſe ka mõni piſſokene pildikuju, mis ülyt ja teiſt wõere ma ellajat luggeja ſilma ette toob.

Miñewa aastane Kalendri-luggemine:

Mistiſõitjad

olli kirjutajal koggemata palju pikkemaks weñinud, kui ette arwanud, ei mahtunud Kalendriſſe, ſellepärraſt lodame tullewal aastal, kui Juñal ello ja terwiſt pikkendab, „Mistiſõitjad“ iſſeärranis käielikult wälja anda, et jut korraga luggeja kätte ſaab ja ei mitte tük tükkilt.

Selle teiſtwiſi tallitamiſega ei olnud eñam wõimalik lühhikeſe aea ſees uut luggemiſt Kalendri tallitada ja piddime ädda pärraſt Reinewadderi pappalt tükkikeſe Kalendriſſe panema, mis ehk jälle mõningal mokka järrel ei ſa olema. Mineval aastal piddime mõnda laituſt ſellepärraſt kuulma, et enne uut juttu ellustati, kui wana olli lõpvetud. Pai, kulla luggeja! peakſid ſa oña ello aeal